

OBOŻNY (11) ai

Oba o jasne.

sg m N obożny (5). ◇ [A obożnego.] ◇ I obożnym (1). ◇ f N obożną (1). ◇ A obożną (1). ◇ n N obożn(e) (1). ◇ pl N m pers obożni (1). ◇ A m pers obożn(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Przymiotnik od „obóz”; castrensis Mącz, Cn (11) : Castrense latrocinium, Morderstwo obożne. Mącz 40b.

Wyrażenie: »stroża (a. straż) obożna« = castrensis vigilia Mącz [szyk 2:1] (3): Ták fzedł dzyał ná ftróże obożne/ iáko ná ty ktorzy w potkaniu bywáli z łupow. BielKron 68; Mącz 252a, 273b.

[Szereg: »obożny i triumfowy«: Wieniec mieyfcki v Rzymian był w wielkiej wczciwości: choć z dębowego á wierzbowego gąłęzia bywał wpleciony: Zás obożny y triumfowy wieniec bywał złoty. PlutBBud K3.]

[Zestawienie: »obożny koronny«: Lempárt/ fyn wtory fтары nowomieyfskiego/ był Obożnym Koronnym PaprHerby 561.]

a. W funkcji rzeczownika: urzędnik odpowiadający za założenie obozu; metator Mącz, Cn; rei castrensis curator, administrator, magister, castrametator, castrorum praefectus Cn (7) : każdy po fwey woli fwoyę część wojska fwykował á tegoż czasu picny w picowane yechać/ obożny oboz zátacząć/ rotmistrz rotę fwą ku furtmowi ćwiczyc/ álbo namoty rozbiyć chýał KromRozm III F8v; Mącz 219d; GórnDworz P7v; METATOR CASTRORUM, OBOZNY. SarnStat 429; Iákub Piafecki Koniufzy/ Eráfmus Kroczewski Kuchmistrz/ Stániław Karwicki Obożny y Látowicki Stároftá SarnStat 1044, 1065, 1195.

Cf OBOZOWY